

In dankbare herinnering aan
HERMINA JOHANNA HAVERKOTTE

echtgenote van

Johannes Hermanus Steghuis

Zij werd geboren 19 februari 1911 te Losser en overleed, gesterkt door het Sacrament van de Zieken, op 5 mei 1973 in het Sint Radboudziekenhuis te Nijmegen. Op 8 mei hebben wij na de viering van de Eucharistie haar lichaam te ruste gelegd op het r.k. kerkhof van Oldenzaal.

Zij was een goed mens; dat komt in onze herinnering het eerst naar voren als we denken aan Hermina Haverkotte. Ze is 37 jaar een goede vrouw geweest voor haar man en een lieve mama en oma voor haar kinderen en kleinkinderen. Zij was het vaste middelpunt voor haar gezin.

Sterk en trouw was ze in haar gezonde jaren.

Maar hoe sterk en geduldig ze wel was, hebben we pas goed gemerkt toen ze ernstig ziek werd.

Voor ons die achterblijven is het niet zo duidelijk, waarom zij niet weer mocht beter worden van deze ziekte. Ook zelf had zij lang goede hoop en schikte zij zich in alles. Klagen deed zij dan ook

nooit en steeds had zij vrede met de wil van God, juist omdat zij zo diep in Zijn goedheid geloofde.

Ook wij geloven niet in de dood, maar in het Leven en in de Liefde die sterker zijn. Zij leeft, niet alleen in het hart van haar man en haar kinderen maar ook op een andere wijze, die te maken heeft met God en waarop zij nu veilig en geborgen is in Hem.

Heer God, herinner U haar naam,
die zij van mensen heeft ontvangen
en waarin zij gekend werd
in onze gemeenschap,
ook al is zij gestorven;
die naam die Gij geschreven hebt
in de palm van uw hand.

Voor Uw deelneming, ondervonden bij het overlijden van mijn lieve vrouw, onze zorgzame moeder, behuwd- en grootmoeder, zeggen we U onze hartelijke dank.

Uit aller naam:

J. H. Steghuis

Kinderen, Behuwd- en kleinkinderen

Oldenzaal, mei 1973
Heideweg 45